

Sygn. akt V KO 40/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie **P. I.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 czerwca 2021 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania prawomocnie

zakończanego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 5 grudnia 2012 r., sygn. akt II AKa (...),

zmieniającego częściowo wyrok Sądu Okręgowego w S.

z dnia 29 czerwca 2012 r., sygn. akt III K (...)

na podstawie art. 545§3 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł:**

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec  
jego oczywistej bezzasadności.**

### UZASADNIENIE

Pierwotnym wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 21 maja 2010 r., sygn. akt: III K (...) m.in. P. I. został uznany za winnego popełnienia czynów określonych w: art. 148§1 k.k. w zb. z art. 158§1 k.k. i skazany został na karę 25 lat pozbawienia wolności, z art. 197§3 k.k. z orzeczeniem za ten czyn kary 7 lat pozbawienia wolności i art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. ( popełnionego w dniu 26 lipca 2007 r.) z wymierzeniem mu za ten czyn kary 5 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten został poddany procedurze odwoławczej.

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 października 2010 r., sygn. akt: II AKa (...) uchylono wyrok Sądu Okręgowego w S. w zakresie czynu z art.

148§1 k.k. w zb. z art. 158§1 k.k. również w odniesieniu do P.I. i sprawę w tym zakresie przekazano Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Wyrokiem Sądu Apelacyjnego przyjęto, że przypisany P. I. czyn z art. 197§3 k.k. wyczerpuje dyspozycję art. 197§3 pkt 1 k.k. i obniżono mu karę do 4 lat pozbawienia wolności. Tym samym wyrokiem Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy skazanie P. I. za czyn z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., obniżając karę do 3 lat pozbawienia wolności.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 29 czerwca 2012 r., sygn. akt: III K (...) m.in. P.I. został skazany za popełnienie przestępstwa z art. 158§3 k.k. w z. z art. 159 k.k. na karę 10 lat pozbawienia wolności. W wyroku zawarto też rozstrzygnięcia dotyczące powództw cywilnych oraz o kosztach procesu. Wyrok ten był skarżony.

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 5 grudnia 2012 r., sygn. akt: II AKa (...) zmienił zaskarżony wyrok przez obniżenie m.in. P.I. kary do 8 lat pozbawienia wolności, utrzymując w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie.

Do Sądu Najwyższego wpłynęło zawiadomienie P. I. o popełnieniu przestępstwa z art. 280§1 k.k. w dniu 26 lipca 2007 r., za które został prawomocnie skazany, przez osobę znaną mu z okolic S. – N. w S. W zawiadomieniu wskazał, że czyn, który został mu prawomocnie przypisany z art. 280§1 k.k. dopuściła się inną osobą znana mu jedynie z imienia, której adresu nie pamięta, ale może go wskazać organom policyjnym. Podniósł, że do popełnienia tego czynu przyznał się z obawy o własne życie, gdyż osoba pokrzywdzonego miała związki z funkcjonariuszami Policji, którzy byli zaangażowani w postępowanie toczące się w przedmiocie rozboju.

W dniu 6 maja 2021 r. Sąd Najwyższy zwrócił się do skazanego w celu wypowiedzenia się przez niego, czy jego pismo stanowi wniosek o wznowienie postępowania karnego, a jeśli tak to czy zna jakiekolwiek dane osoby opisanej w piśmie.

Następnie skazany nadesłał do Sądu Najwyższego pismo zatytułowane wniosek informacyjny, w którym zawarł stwierdzenie, że jego wniosek o wznowienie dotyczył postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 grudnia 2012 r. , sygn. akt: II AKa (...), oraz wyroku Sądu

Okręgowego w S. z dnia 29 czerwca 2012 r., sygn. akt III K (...) i chodziło mu wyłącznie o wznowienie postępowania w zakresie zaginięcia dowodów rzeczowych zabezpieczonych na potrzeby postępowania karnego w jego sprawie, na skutek niedopełnienia obowiązków służbowych przez organy policyjne prowadzące postępowanie.

W dniu 2 czerwca 2021 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego, w którym zawarł twierdzenie o niesłusznym skazaniu za przestępstwo z art. 280§1 k.k., które w rzeczywistości popełniła osoba znana mu z imienia oraz z miejsca zamieszkania, które może wskazać policji. Powtórzył również, że wskazał prawdziwego sprawcę dopiero po latach ponieważ bał się o własne życie, gdyż grożono mu pobiciem w razie nie przyznania się do tego zarzuconego mu czynu.

Zawiadomienie P. I. o popełnieniu przypisanego mu czynu z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. przez inną osobę zostało, po analizie wniosku informacyjnego skazanego, uznane za żądanie wznowienia postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 5 grudnia 2012 r., sygn. akt: II AKa (...), zmieniającego częściowo wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 29 czerwca 2012 r., sygn. akt: III K (...). Wniosek ten dotyczących wskazanych orzeczeń Sądu Apelacyjnego i Sądu Okręgowego w S. został zarejestrowany w Sądzie Najwyższym pod sygnaturą V KO 40/21, co wyznaczyło płaszczyznę rozważań Sąd Najwyższy w tej sprawie.

Natomiast wniosek skazanego z dnia 2 czerwca 2021 r. zostanie zarządzeniem przekazany Przewodniczącemu odpowiedniego Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego w celu rozważenia podjęcia czynności zmierzających do ewentualnego zarejestrowania go jako wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 października 2010 r., sygn. akt: II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 21 maja 2010 r., sygn. akt: III K (...) w zakresie przypisania popełnienia przez skazanego P.I. przestępstwa z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

#### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

W dniu 31 października 2017 r. skazany złożył do Sądu Najwyższego wniosek o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu

Apelacyjnego z dnia 5 grudnia 2012 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym częściowo wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 29 czerwca 2012 r., sygn. akt: III K (...) z powodu zaginięcia dowodów rzeczowych w sprawie na skutek zarzucalnego karnie niedopełnienia obowiązków służbowych przez organy policyjne. Postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2017r., sygn. akt: V KO 99/17 odmówiono przyjęcia tego wniosku z uwagi na jego oczywistą bezzasadność. W uzasadnieniu tego postanowienia wskazano, że skazany wskazywał jako podstawę wniosku fakt potencjalnego dopuszczenia się przestępstwa przez organy prowadzące postępowanie przygotowawcze w jego sprawie, co mogło mieć wpływ na treść orzeczenia. Odmawiając przyjęcia wniosku Sąd Najwyższy wskazał, że skazany nie dopełnił warunku wskazanego w art. 541§2 k.p.k., a to dołączenia do wniosku: prawomocnego wyroku skazującego za czyn, który miał związek z prawomocnie zakończonym postępowaniem albo w przypadku gdy taki wyrok zapaść nie może z powodu przyczyn wymienionych w art. 17§1 pkt 3-11 lub art. 22 k.p.k. orzeczenia o umorzeniu postępowania opartego na wskazanych podstawach lub o zawieszeniu postępowania. W kontekście tych okoliczności Sąd Najwyższy wskazał, że z uzyskanego odpisu prawomocnego postanowienia wydanego w sprawie PR 2Ds (...) wynika, że postępowanie w sprawie niedopełnienia obowiązków przez sędziego Sądu Okręgowego w S. w sprawie III K (...) zostało umorzone na podstawie art. 17§1 pkt 2 – czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Aktualnie skazany ponownie żąda wznowienia tego samego co poprzednio wskazanego prawomocnie zakończonego postępowania sądowego, podnosząc ponownie te same, co w poprzednim wniosku o wznowienie argumenty mające świadczyć o zaginięciu dowodów rzeczowych na skutek niedopełnienia obowiązków służbowych przez organy postępowania przygotowawczego, upatrując podstawy wznowienia w dopuszczeniu się przestępstwa w związku z postępowaniem, co mogło mieć wpływ na treść orzeczenia. Z uwagi na to, że wnioskodawca odwołuje się wyłącznie do okoliczności, które były już rozpoznane w poprzednim postępowaniu o wznowienie, nie przedstawiając okoliczności nowych mogących uzasadniać jego ponowny wniosek, należało, bez wzywania go do

usunięcia braków formalnych odmówić przyjęcia wniosku jako oczywiście bezzasadnego.

**Z tych względów orzeczono jak na wstępie.**